

готельного господарства, як мотелі, кемпінги, молодіжні бази, надзвичайно поширені в інших країнах, в Україні практично не розвинуті. Як свідчить міжнародний досвід, саме такі підприємства могли б дати істотний поштовх розвитку галузі та створенню додаткової кількості робочих місць[2].

Вітчизняним підприємствам потрібно виробити ефективну конкурентоспроможну стратегію, оскільки в Україні функціонують відомі готельні мережі (Carlson Rezidor Hotel Group(Radisson), Hilton Hotels Best Western, Heliopark та інші), які пропонують на ринку більш якісні послуги.

Як показали дослідження сучасних наукових концепцій, підприємство індустрії гостинності може застосовувати такі види стратегій: зниження ціни послуг, диференціації продукту, сегментування ринку, впровадження нововведень, швидкого реагування на потреби ринку. Найбільш безпечною і стабільною в готельному бізнесі вважається стратегія диференціації, коли підприємство працює одночасно на декількох сегментах ринку, або використання декількох стратегій у комплексі. Цей вид стратегії поширений у країнах світу, та, зокрема, країнах Європи. В Україні, даний тип стратегії тільки набуває свого розвитку [2].

Відповідно до етапів формування стратегії, передусім необхідно визначитися із цільовою аудиторією та цілями просування для цих аудиторій. Так, наприклад, якщо готель орієнтується на туристів-іноземців, у них обов'язково має бути сайт, який має містити опис готелю англійською та повідомлення про наявність в готелі англомовного персоналу, можливість оплатити послуги в іншій валюті тощо. Якщо ж готель спеціалізується на наданні послуг внутрішньому потоку туристів, то більшість заходів із просування повинні бути спрямовані на зменшення ціни проживання, оскільки економічна криза суттєво впливає на платоспроможність українців. Обґрунтовані стратегії дадуть змогу суттєво покращити конкурентні позиції українських підприємств гостинності[1].

Отже, для ефективного функціонування готельного підприємства, необхідна конкурентоспроможна стратегія, за допомогою якої туристи надаватимуть перевагу вітчизняним готелям, а не іноземним.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бунтова Н. В. *Стратегічні орієнтири розвитку готельного бізнесу в Україні* / Н.В. Бунтова // *Ефективна економіка*. – 2015. – № 12 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.Ua/?n=12&y=2015>
2. *Проблеми і перспективи розвитку готельного ринку України* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.workinhotel.com/blogs/entry/1324/>.

*Коник Наталія Олегівна, студентка 4 курсу,
Білоус Любомир Йосипович,
старший викладач кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту*

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ НА ФОНІ ГЛОБАЛЬНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ

Концептуальні засади промислової політики України проголошують посилення вкладу вітчизняного промислового комплексу в економіку через досягнення рівня технологічно розвинутих країн, наближення якості життя до європейських стандартів

та забезпечення економічної, у тому числі і технологічної безпеки, тобто визначають провідну роль і місце промисловості у забезпеченні найважливіших стратегічних інтересів держави. На практиці це виявляється в основних економічних показниках: випуск промислової продукції в загальному обсязі випуску за період з 2008 р. складає близько 50%; валова додана вартість промисловості в загальному обсязі ВДВ – 30%, а частка середньорічної кількості найманих працівників у промисловості – 40% (рис. 1).

Однак за якісними показниками Україна не наближається до європейських критеріїв розвитку, тому що сучасні світові тенденції галузевої структури промисловості насамперед орієнтовані на розвиток машинобудування та галузей споживчих товарів, тоді як в Україні частка машинобудування за останні десять років скоротилася майже втричі, легкої промисловості – у 8 разів, а галузей соціальної спрямованості – з 36,7 до 19%. Зміни в галузевій структурі обробної промисловості світу та окремих країн відображають процес інтенсифікації, підвищення ефективності та якісних показників виробництва. Так, до найважливіших тенденцій у зміні структури промислового виробництва слід віднести, з одного боку, підвищення значення галузей, які базуються на досягненнях науково-технологічного прогресу, з іншого – відставання у темпах розвитку ряду старих галузей. При цьому деякі з галузей промисловості взагалі поступово відходять, а інші – тільки формуються, оскільки раніше їх не було й не могло бути – це біоіндустрія, виробництво лазерної техніки, мікробіологічних препаратів тощо.[3]

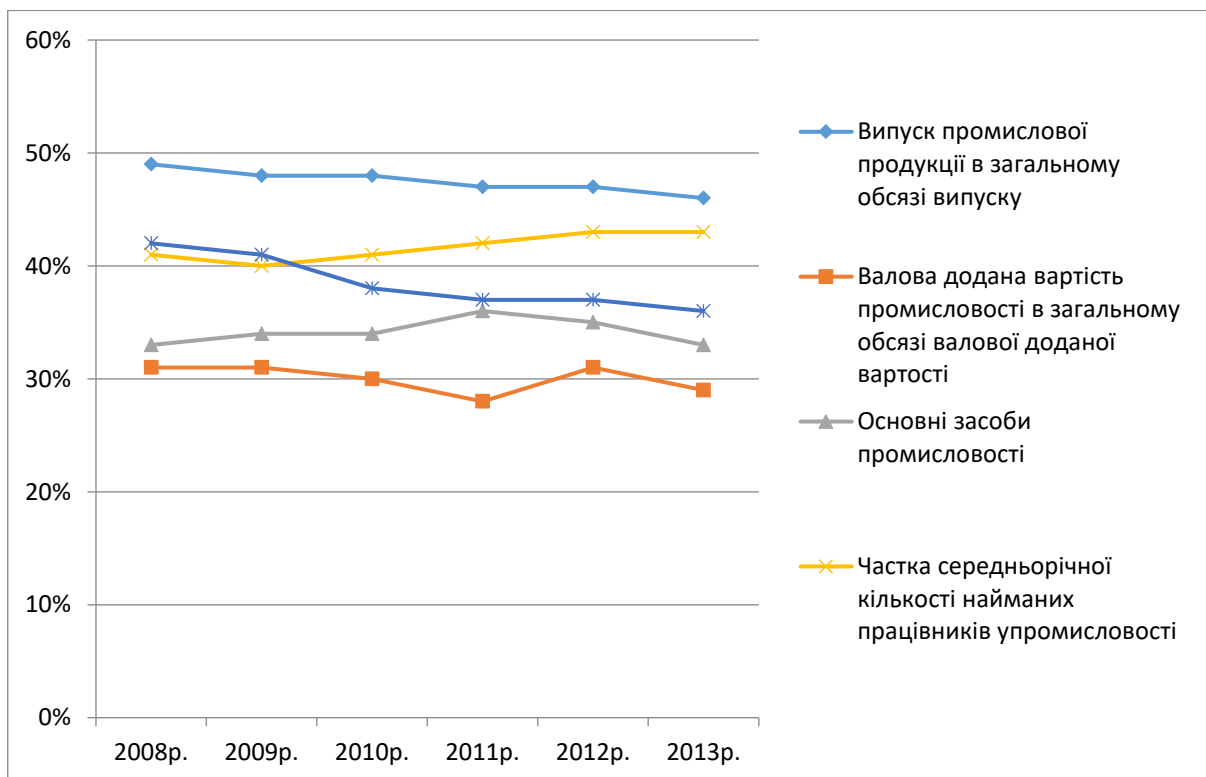

Рис.1. Промисловість України

Згідно з даними Держкомстату, основна причина зростання виробництва – збільшення експорту, у першу чергу в Росію. Зокрема, лише за 10 місяців 2011 р. на експорт було поставлено продукції на суму майже 3,5 млрд. дол. Причинами цього явища є те, що завдяки виручці від торгівлі енергоресурсами Росія розпочала фінансування масштабних державних програм створення і відновлення основних. [2]

Слід зазначити, що 2011 рік засвідчив деякі зміни в структурі промислового виробництва України. Найвищі темпи зростання були притаманні машинобудуванню.

Якщо у 2010 р. 31,7% приросту промислового виробництва забезпечили металургійне виробництво та виробництво готових металевих виробів, то в 2011 р. внесок цієї галузі зменшився майже вдвічі – до 19,0%, і в зростанні промисловості визначальну роль відіграв розвиток машинобудування, внесок якого збільшився з 24,2% у 2010 р. до 34,9%. При цьому трійка «лідерів» залишилася незмінною – зростання виробництва в машинобудуванні, металургії і харчовій промисловості забезпечило 68% приросту промисловості в цілому. Підвищення частки основної інноваційної галузі – машинобудування – у структурі промислового виробництва на 1,9 в.п. до 14,4% є важливим досягненням розвитку промисловості України в 2011 р.[1]

Аналіз економічної ситуації в Україні показує, що деякі механізми ринку праці вже створено, але повноцінного цивілізованого ринку ще немає. Причиною цього є глибока економічна криза, яка пронизала всі ланки та механізми суспільного виробництва і характеризується глибокими структурними диспропорціями та розбалансованістю економіки, прогресуючим спадом виробництва майже в усіх галузях господарства, значним вивільненням робочої сили, зростанням незайнятості та безробіття, підвищенням цін, інфляцією, різким зниженням реальних доходів і зuboжінням населення тощо. Тому, розв'язуючи проблеми стабілізації економіки, без якої зараз неможливий прогрес у створенні ринкового господарства, доцільно вивчати та розробляти шляхи формування сучасного ринку праці, використовуючи зарубіжний та вітчизняний досвід. За таких умов потрібна науково обґрунтована державна політика в створенні умов ефективного функціонування механізмів ринку праці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Брич, Василь Ярославович *Трансформація ринку праці та її вплив на життєвий рівень населення (теорія, методологія, тенденції розвитку) [Текст] : автореф. дис... д-ра екон. наук: 08.09.01 / Брич Василь Ярославович ; Нац. акад. наук України, Ін-т регіон. дослідж. - Л., 2013. - 36 с.*
2. Кемпбелл Р. Макконнелл, Стенлі Л. Брю. *Аналітична економія. Принципи, проблеми і політика. Частина 1. макроекономіка. 13-е видання. Пер. з англ. С. Панчишин. Львів Просвіта 1997. – 672 с*
3. *Мікроекономіка і макроекономіка: Підруч. для студентів екон. спец. закл. освіти. У 2 ч. / С. Будаговська, О. Кілієвич, І. Луніна та ін.; За заг. ред. С. Будаговської. - К: Основи, 2008. - 518 с.*

Гуменяк Лідія Володимирівна, магістр 1 курсу
Ляхович Галина Іванівна, к.н.д.у., доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки
маркетингу і менеджменту,

ЕКОНОМІЧНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ ТА ЄС В ЕНЕРГЕТИЧНІЙ СФЕРІ В УМОВАХ ПОСИЛЕННЯ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

На даний момент часу потреба інтеграції національних економік у світове господарство є глобальною закономірністю та водночас виступає загальноприйнятою тенденцією світового розвитку та важливою передумовою подальшої інтенсифікації процесів глобалізації.